

РЕШЕНИЕ

№ 4805

гр. София, 08.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18
състав**, в публично заседание на 15.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **3764** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.197, ал.2 във връзка с чл.121 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място],[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място] 1220, [жк], [жилищен адрес] чрез законния представител на дружеството управителя К. Ц. Р., против Решение №ПО-59/23.03.2020г. на Директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата на дружеството с вх.№53-06-2930/16.03.2020г. по описа на ТД на НАП [населено място], срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх.№С200022-023-0000428/07.02.2020г., издадено от Р. Н. на длъжност публичен изпълнител в ТД на НАП С..

В жалбата са изложени доводи, че решението и потвърденото с него ПНПОМ, били издадени при неправилно приложение на материалния закон и допуснати нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че постановлението е издадено, без да е извършен анализ и преценка на необходимостта от започване на обезпечително производство. Съответно ПНПОМ и решението, с което то било потвърдено, били постановени при недостатъчна обосновааност и по-скоро липса на обезпечителна

нужда, тъй като не били посочени конкретни обстоятелства, от които да било видно, защо органът приемал, че било застрашено удовлетворяването на публичния кредитор. Според жалбоподателя, липсата на въведени конкретни мотиви, обосноваващи необходимостта от налагането на обезпечителни мерки, както и липсата на описание на фактическите основания, довели до издаването на ПНПОМ, представляват основание за отмяната му. В решението отсъствала правна аргументация и задълбочен анализ на това, което е наложило издаване на ПОМ, Твърди, че били нарушени нормата на чл.121, ал. 3 от ДОПК и чл.195, ал.1 от ДОПК.

По изложени подробни съображения в жалбата за липса на предпоставките по чл.121, ал.1 от ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки, се прави искане обжалваното решение да се отмени, както и да се отмени ПНПОМ с изх.№С200022-023-0000428/07.02.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП -С..

Жалбоподателят, редовно и своевременно призван в съдебно заседание, се явява лично и с процесуален представител. В с.з представя и моли да бъдат приети като доказателство по делото договор между [фирма], [населено място] и търговска верига „Ф.“, от който било видно, че същите имали търговски отношения и вследствие на наложената обезпечителна мярка, същият не е бил продължен. Към договора прилага картон на доставчика, както и ценова листа-образец. В хода по същество поддържа изцяло жалбата по изложените в нея аргументи, като добавя, че предварителните обезпечителни мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които води до сериозно възпрепятстване дейността на дружеството. Моли за отмяна на атакуваното решение и наложените предварителни обезпечителни мерки. Претендира за сторените по делото разноски.

Ответникът-директор ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител в съдебно заседание оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение, тъй като не са налице изложените в нея твърдения за незаконосъобразност на допуснатите предварителни обезпечителни мерки. В настоящото производство, от приложените по преписката доказателства, било установено по безспорен начин, че са изпълнени предпоставките на чл.121, ал.3 ДОПК, като при издаване на атакуваното постановление било съобразено както размерът на предполагаемото задължение, така и състоянието на притежаваните от дружеството активи. Претендира за заплащане на юрисконсултско възнаграждение, като представя списък с разноски.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На основание чл.121, ал.1 от ДОПК орган по приходите в ТД на НАП, [населено място], Б. В. М., на длъжност Главен инспектор по приходите и в качеството си на ръководител на ревизия направила Искане с №Р-22221319006738-039-001/05.02.2020г. за предварително обезпечаване на задължения /л.20/, в предполагаем размер 58284,60лв., в това число главница 53533,83лв. и лихва 4750,77лв. към 05.02.2020г., които щели да бъдат установени в резултат на ревизия, извършвана на [фирма] [населено място], възложена със заповед

№Р-22221319006738-020- 001/22.10.2019г. Същото е мотивирано от органа с обстоятелството, че в хода на ревизията били установени данни за приспаднат данъчен кредит по реда на ЗДДС, без да били извършени реални доставки или - били налице данни за отклонение от данъчно облагане. В ревизираните данъчни периоди [фирма], [населено място] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 53553,83лв., по фактури издадени от [фирма] с[ЕИК] с предмет-„стоки“. В хода на ревизията била извършена насрещна проверка на това дружество, като от негова страна не са били представени доказателства за транспорт на извършените доставки с получател [фирма] [населено място]. Не са представени платежни документи за платен наем на наетите от дружеството складове, нито доказателства за наличието на такива. Органът по приходите е направил извод, че след извършен анализ на установените факти и представените доказателства от [фирма], съпоставени с данни от информационен масив на НАП не е установено безспорно наличието на доставки на стоки. От ревизираното лице също не са представени доказателства относно транспорта на доставките, заявки и данни за обектите-офиси, складове на доставчика [фирма]. При неправомерно начислен ДДС, за получателя на услугите, като фактически платец на данъка, не възниквало правото на приспадане на данъчен кредит по см. на чл.70, ал.5 от ЗДДС. В искането е посочено още, че очакваният размер на задълженията за ДДС, които щели да бъдат допълнително установени с ревизионния акт и щели да подлежат на внасяне, били в общ размер от 58284,60лв., в това число главница 53533,83лв. и прилежащи лихва 4750,77лв. към 05.02.2020г. Налагането на мерките е мотивирано и с необходимостта от предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително затруднено. Посочено е, че при направена справка по партидата на дружеството /електронна справка в www.icadastre.bg/ от Имотния регистър на Агенция по вписванията към датата на направеното искане не се установявали вписвания и няма данни за наличие на недвижими имоти, собственост на [фирма] [населено място]. При извършена проверка в наличните регистри на НАП не се установяват данни и информация за притежавани от дружеството ДМА, в т.ч. МПС, машини, съоръжения, стопански инвентар и други, освен банкови сметки. Дружеството не притежавало активи, които можели да послужат за обезпечаване на бъдещото задължение, поради което запорът на банкови сметки се явява единствената възможна обезпечителна мярка.

Въз основа на искането, с ПНПОМ изх. №С200022-023-0000428/07.02.2020г. на публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място], Р. Н. са наложени обезпечителни мерки, изразяващи се в налагане на запор върху налични и постъпващи суми в размер на 58284,60лв. по банковите сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА ВИС FINVBGSF. Запорът в банката, в която лицето има сметка, бил изпратен с изх.№С200022-003-0005152/07.02.2020г. Постановлението е връчено и обжалвано по административен ред пред Директора на ТД на НАП [населено място] с жалба, подадена под с вх.рег.№53-06-2930/16.03.2020г. по описа на ТД на НАП С.

С Решение №ПО-59/23.03.2020г. на Директора на ТД на НАП [населено място] горестоящият административен орган оставил жалбата без уважение. В решението били изложени съображения, че постановлението е законосъобразно, тъй като е издадено по повод искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки, мотивирано с посочване на предполагаем размер на задълженията, които щели да бъдат окончателно установени след приключване на ревизионното производство с ревизионен акт. Отбелязано е, че при предприемане на действия по предварително обезпечение, публичният изпълнител действа в условията на обвързана компетентност по отношение преценката на ревизиращия орган относно размера на задълженията, както и че при налагането на мерките е извършена съответната обективна преценка за целесъобразност от страна на публичния изпълнител. При направен извод, че предполагаемият размер на задълженията, който предстоял да бъде установен, е особено голям, с решението е прието, че това ще затрудни събирането им. Наведени са и съображения, че обезпечителните мерки не препятстват дейността на лицето, като било изтъкнато, че наложените запори на активи в банковите сметки, не препятстват използването на тези активи, тъй като за жалбоподателя съществувала възможността да иска от публичния изпълнител да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по банковата сметка суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му, както и такава за замяна на обезпечителните мерки. В заключение решаващият орган отбелязал, че предприетите действия са законосъобразни, с оглед особено високия размер на очаквания данъчен дълг и обосновани от необходимостта да се гарантира сигурността на постъпленията в бюджета.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът намира от правно следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок по чл.197, ал.2 от ДОПК, от лице с правен интерес, срещу подлежащ на съдебно оспорване акт.

Разгледана по същество, настоящият състав я намира за неоснователна.

Обжалваното Решение №ПО-59/23.03.2020г. е постановено от компетентен орган, Директор на ТД на НАП [населено място], което обосновава извода за валидността на процесния акт. Не се установява да има допуснати съществени процесуални нарушения, вкл. и такива на формата и съдържанието на акта. Решението е издадено в рамките на установения в чл.197, ал.1 от ДОПК, 7-дневен срок, в писмена форма, след обсъждане на наличните в преписката писмени доказателства и оплакванията на жалбоподателя пред решаващия орган. Обжалваното по административен ред ПНПОМ изх.№С200022-023-0000428/07.02.2020г. също е издадено от компетентен орган-публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП [населено място], определена съгласно чл.8, ал.1, т.1 от ДОПК и в рамките на правомощията му по чл.167, ал.1 от ДОПК. Същото е издадено и в предвидената в чл.196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в ал.1 задължителни реквизити.

Съгласно приложимата разпоредба на чл.121, ал.1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПОМ/ с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая ПОМ са предварителни, тоест не се предприемат за обезпечаване на вече установени и изискуеми публични вземания и следователно не е приложимо изискването за съществуване на изпълнително основание.

Висящността на ревизионното производство не се оспорва, а видно и от данните по делото, такова е иницирано с нарочна ЗВР от 22.10.2019г., като до налагане на мерките няма данни за издаден РД или РА или за прекратяване на ревизионното производство на някое друго основание.

Съгласно чл.121, ал.2, вр.чл.195, ал.3, вр.чл.12, ал.4, т.1 ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител.

В съответствие с това конкретното ПНПОМ изх. №С200022-023-0000428/07.02.2020г. съдържа подписа на издателя си Р. Н.-публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С., дирекция „Събиране“, като не се спори от жалбоподателя, че същата изпълнява тази длъжност.

Налагането на посочените мерки се обоснова в искането с очакваните големи размери на данъчни задължения, като относно размера на предполагаемите задължения, публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Направен е анализ на размера на притежаваното от лицето имущество, като е изведен извод, че то /имуществото/ не може да послужи дори за частично удовлетворяване на вземанията, тъй като предполагаемият размер на задълженията е особено голям - 58 284.60лв.

Настоящият съдебен състав споделя извода на органа за невъзможност или затруднено събиране на предполагаемите публични вземания, тъй като той се подкрепя от данните по делото за продължителното установително производство на публичните вземания /ревизията е възложена през месец юни 2019г./, липсата на достатъчна наличност на парични средства в т. ч. и по запорираната банкова сметка, както и липсата на недвижими имоти и др. дълготрайни активи. Тези обстоятелства не се опровергават от страната, носеща доказателствената тежест, чрез представяне на съответните писмени и/или други доказателства.

Съгласно чл.121, ал.2 ДОПК, вр. чл.195, ал. 7 ДОПК, предварителното обезпечение трябва да съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини. В случая не се доказва да е налице непропорционалност между тези величини. Съгласно чл.121, ал.3, изр. първо от ДОПК, ПОМ се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на ревизираното лице. Ако това не е

възможно, съгласно чл.123, ал.3, изр.2 ДОПК, наложените ПОМ не следва да спират извършваната от ревизираното лице дейност.

Съдът намира оплакването на жалбоподателя, че наложените обезпечителни мерки са довели до спиране на дейността му, за неоснователно. От ангажираните по делото доказателства за наличие на договори за доставки с „Ф.“ се установява, че са съществували търговски взаимоотношения между страните, но от същите не се установява, че непродължаването им се дължи единствено на наложените обезпечителни мерки. Не са представени доказателства за неизпълнение по този договор, поради налагането на запора на банковата сметка. Освен това, съдът съобрази и това, че направеното искане за неотложно плащане от страна на жалбоподателя е мотивирано с изплащане на задължения за данъци и осигурителни вноски, но не и във връзка с изпълнение на договорни задължения.

В случая несъмнено следва да се съобрази и разпоредбата на чл.199 от ДОПК, в която норма е предвидена възможност за замяна на наложените обезпечителни мерки с друг вид равностойно обезпечение, като съгласно ал.2 без съгласието на публичния вискател, длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, и която възможност за замяна би могла да бъде реализирана по искане на длъжника във всеки един етап от производството, в случай, че конкретно наложените мерки, възпрепятстват или затрудняват в една или друга степен дейността на лицето.

Освен горното, съдът счита, че следва да отбележи, че разпоредбата на чл.121, ал.1 от ДОПК, регламентира случаите на налагане на обезпечителни мерки на неустановено по размер, или установено по размер, но неизискуемо публично вземане. В случая се касае за обезпечителни мерки, наложени в първата хипотеза, в хода на възложено и неприключило ревизионно производство-преди издаване на ревизионния акт, когато конкретният размер на публичните задължения все още не е окончателно установен и не е настъпила неговата изискуемост. Въпросните мерки имат временен характер /така чл. 121, ал. 4 и 5 от ДОПК/, като предназначението им е да дадат обезпечителна защита на именно този етап от ревизионното производство, като по този начин гарантират събирането на публичните вземания, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци и осигурителни вноски, които ще бъдат установени с ревизионен акт.

Ето защо и доводите на жалбоподателя, че липсват посочени конкретни фактически обстоятелства от обективната действителност, които да мотивират органа да наложи обезпеченията на този етап от развитие на ревизионното производство, са изцяло несъстоятелни. В този случай, ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт, бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване на действието на наложените мерки, съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл.121, ал.6 от ДОПК, с налагане на обезпечителни мерки на основание чл.195 от ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените вече по

основание и размер публични задължения, а в случай, че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл.208, ал.1 от ДОПК. Правилно и в съответствие с материалния закон публичният изпълнител и горестоящият орган са приели, че са налице предпоставките по чл.121, ал.1 от ДОПК за налагане на процесиите ПОМ.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; не съществува изпълнително основание или не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал.2 и чл.195, ал.5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото, от страна на оспорващия се представят убедителни доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложените съгласно чл.121, ал.1 ДОПК с ПНПОМ изх. №С200024-023-0000536/17.02.2020г.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК в случая не намира приложение. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл.121, ал.1 ДОПК за обезпечаването на едно бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл.209, ал.2, т.1-8 ДОПК не се изисква и за това липсата му не обуславя отмяната им.

Общото правило по чл.195, ал.1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа на влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл.165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалната разпоредба на чл.121, ал.1, пр.1 ДОПК, която изрично позволява ПОМ да се налагат в хода на всяко ревизионно производство за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди да има издаден ревизионен акт за тях като изпълнителен титул.

Както се установява, не е налице и третото основание по чл.197, ал. 3, пр. 3 ДОПК, тъй като процесиите ПОМ са наложени при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК.

Както бе посочено по-горе, съдът намира че представените посмени доказателства относно договорните отношения с Търговска верига „Ф.“ не оборват в достатъчна степен релевантните за решаващата воля на съда факти за необходимостта от налагане на процесните обезпечителни мерки. В хода на съдебното дирене не са представени доказателства в подкрепа на

твърдението, че временният договор с „Ф.“ не е продължен единствено поради налагане на обезпечителните мерки. В тази връзка следва да се отбележи и, че по арг. на чл.21, ал.3, изр. второ ДОПК, дори и когато наложеното обезпечаване води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, то пак е допустимо според закона, ако същите не водят до спиране извършваната от ревизираното лице дейност.

Не се споделя довода за немотивираност на ПНПОМ. Безспорно последното, вкл. и искането на органа по приходите, не се отличават с изявена конкретика на мотивите си и съдържат общи фактически съждения, но в решението на Директора на ТД на НАП има достатъчно подробна мотивировка, коментират се конкретни фактически положения, които мотивират горестоящия орган да направи извод за правилност на извършеното предварително обезпечение-коментиран е значителният размер на очаквани бъдещи публични задължения за ДДС /това е безспорно/, липсата на каквото и да е друго движимо и/или недвижимо имущество на дружеството, което да може да служи като обезпечение за тези бъдещи задължения, освен това, върху което се налага и запора, както и че същото не е на такава достатъчна стойност, за да покрие размера на очакваните публични задължения, който надхвърля 58284,60лева. Тези факти не се опровергават от оспорващата страна. Липсата на друго имущество, което може да служи за обезпечение на тези бъдещи публични задължения действително обосновават извод, че налагането на процесите ПОМ е необходимо, защото в противен случай може да се затрудни тяхното събиране или би го направило невъзможно.

С оглед гореизложените съображения, съдът намира, че жалбата на [фирма], [населено място],[ЕИК], против Решение № ПО-59/23.03.2020Г.на Директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него ПНПОМ с изх. № С200022-023-0000428/07.02.2020г. е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото разноски на жалбоподателя не следва да се присъждат. С оглед своевременно направеното искане и извода за неоснователност на жалбата и като се отчита чл.143, ал.4 от АПК, във връзка с §2 от ДР на ДОПК, претенцията за присъждане на разноски в полза на ТД на НАП, [населено място] следва да бъде уважена до размер на 100,00 лв. Съдът съобрази и фактическата и правна сложност на делото, която съдът определя като невисока.

Водим от гореизложеното и на основание чл.197, ал. 2 и ал. 4 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място],[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място] 1220, [жк], [жилищен адрес] чрез законния представител на дружеството Управител - К. Ц. Р. против Решение № ПО-59/23.03.2020Г.на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без

уважение жалба с вх. №53-06-2930/16.03.2020г. срещу ПНПОМ с изх.№С200022-023-0000428/07.02.2020г., издадено от издадено от Р. Н. на длъжност публичен изпълнител в ТД на НАП С..

ОСЪЖДА [фирма], [населено място],[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], ДА ЗАПЛАТИ в полза на Териториална дирекция [населено място] на Национална агенция за приходите сумата от 100,00лв. /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: